

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.569 van 4 april 2000
in de zaak A. 90.470/VII-20.800.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M.-L. YA MUTWALE MITONGA,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Buyllaan 128

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Turkse nationaliteit, op 27 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging te vorderen van, eensdeels, de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 maart 2000, aan verzoeker op 22 maart 2000 ter kennis gebracht, waarbij de vestigingsaanvraag van verzoeker niet in aanmerking wordt genomen en, anderdeels, van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 maart 2000 ter kennis gebracht aan verzoeker op 22 maart 2000;

Gelet op de beschikking van 3 april 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Fr. JACBOS die, loco Advocaat M.-L. YA MUTWALE MITONGA verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Turkse nationaliteit, zou op 25 juni 1999 in België zijn binnengekomen, en zich vluchteling hebben verklaard op 29 juni 1999.

1.2. Verzoeker zou op 17 september 1999 met een Belgische onderdaan, Mevr. (...), in het huwelijk zijn getreden.

1.3. Op 9 november 1999 weigert de Minister van Binnenlandse Zaken de uitreiking van een bijlage 19, en geeft aan verzoeker een bijlage 26quater, waarbij hem zijn attest van immatriculatie werd afgenomen.

1.4. Verzoeker dient op 10 november 1999 een aanvraag tot vestiging in.

1.5. Op 15 maart 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing waarbij de aanvraag tot vestiging niet in aanmerking wordt genomen, en geeft aan verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.6. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.7. De motivering van de eerste bestreden beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken luidt :

"De vestigingsaanvraag, ingediend door de Turkse onderdaan, XXX, geboren te Bingol, op 3 juli 1972, wordt niet in aanmerking genomen.

MOTIVERING : betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel dat evenmin voorzien is van een geldig visum of gelijksoortige inreisvergunning (artikels 2 en 41 van de wet van 15 december 1980; artikel 43 van het KB van 8 oktober 1981)".

1.8. De motivering van de tweede bestreden beslissing luidt :

"REDEN VAN DE BESLISSING :

art. 7, al. 1-1/ van de wet van 15 december 1980. Betrokkene verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de in art. 2 vereiste documenten : geen geldig paspoort, geen geldig visum".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker het volgende betoogt :

"De bestreden beslissing, die door verzoeker in ontvangst genomen werd op 22.03.2000, heeft voor gevolg dat verzoeker het land dient te verlaten tegen 5 april 2000.

De uiterst dringende noodzakelijkheid is hier zonder twijfel van toepassing.";

2.2. Overwegende dat verzoeker met zijn verzoekschrift ingediend ter griffie op 27 maart 2000 alert en tijdig heeft gereageerd; dat bijgevolg aan de eerste voorwaarde is voldaan;

2.3. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde betreft, verzoeker het volgende aanvoert :

"De bestreden beslissing zal een ernstige en moeilijk te herstellen schade toebrengen aan verzoeker :

- Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de getroffen 'beslissing' geen beslissing is van weigering van verblijf, doch wel een beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker niet in aanmerking wordt genomen;

Dat verzoeker aldus verplicht is rechtstreeks zijn verhaal te nemen voor de Raad van State en zodoende een verhaal verliest;

- Zoals de aangevochten eerste 'beslissing' gemotiveerd is (of eerder niet-gemotiveerd), zou verzoeker zich verplicht zien naar Turkije terug te keren teneinde een visum voor België aan te vragen, daar waar zijn eerdere statuut van asielzoeker hem niet toelaat naar Turkije terug te keren zonder ernstige risico's voor zijn veiligheid.
- Dat de getroffen eerste beslissing eveneens verzoeker berooft van het recht in het land te mogen verblijven, recht waarop hij normaal als echtgenoot van een Belgisch(e) onderdaan, zou aanspraak kunnen maken;
- Dat het bevel het land te verlaten tegen 5.04.2000 verzoeker berooft, van het recht zich te verdedigen voor de beroepsinstantie, ten gronde, wat zijn aanvraag tot vestiging betreft;

- Dat de aangevochten beslissingen rechtstreeks voor gevolg zullen hebben, dat de familieband tussen verzoeker en echtgenote minstens tijdelijk, zoniet definitief verbroken zal worden : een bevel om het grondgebied te verlaten werd aan verzoeker betekend(d) en hij dient het land te verlaten uiterlijk op (2)5.04.2000 : men staat kennelijk niet in een geval waar de uitvoering van de beslissing tot weigering van verblijf louter hypothetisch is, daar het bevel betekend werd en dat bovendien verzoeker eveneens verbod werd opgelegd zich naar Duitsland te begeven";

2.3.1. Overwegende dat verzoeker vooreerst voorhoudt dat hij "een verhaal verliest" en rechtstreeks "zijn verhaal" dient te nemen voor de Raad van State, doordat de eerste bestreden beslissing, een aanvraag tot vestiging niet in aanmerking neemt;

Overwegende dat verzoeker niet preciseert welk verhaal hij verliest; dat dit beweerde nadeel niet relevant is vermits verzoeker een schorsingsverzoek bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend bij de Raad van State;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker vervolgens aanvoert dat "hij zich verplicht zou zien naar Turkije terug te keren teneinde een visum voor België aan te vragen, daar waar zijn eerdere statuut van asielzoeker hem niet toelaat naar Turkije terug te keren zonder ernstige risico's voor zijn veiligheid";

Overwegende dat de tweede bestreden beslissing enkel inhoudt dat verzoeker het Belgisch grondgebied en dat van de in voornoemde bestreden beslissing opgesomde staten, dient te verlaten, wat geenzins een gedwongen terugkeer naar Turkije inhoudt; dat bovendien België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielverzoek, gelet op de beslissing houdende weigering van verblijf met bevel om

het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gevolmachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 november 1999 (stuk nr. 53 van het administratief dossier), aangezien verzoeker tot tweemaal toe een asielverzoek heeft ingediend bij de Duitse Autoriteiten en Zij bereid werden gevonden om verzoeker over te nemen (stukken nrs. 30 en 40 van het administratief dossier); dat bijgevolg verzoeker niet aantoonst als asielzoeker in België te moeten worden beschouwd, vermits op het eerste gezicht voornoemde beslissing van 9 november 1999 in kracht van gewijsde is getreden;

2.3.3. Overwegende dat verzoeker bovendien aanvoert dat de eerste bestreden beslissing hem berooft van het recht in België te mogen verblijven (1/), recht waarop hij normaal als echtgenoot van een Belgisch onderdaan zou aanspraak kunnen maken en dat de aangevochten beslissingen rechtstreeks voor gevolg zullen hebben dat de familieband tussen verzoeker en zijn echtgenote minstens tijdelijk, zoniet definitief verbroken zal worden (2/);

Overwegende dat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden bevel mogelijks tijdelijk een einde wordt gemaakt aan het samenwonen in huwelijksverband tussen verzoeker en zijn echtgenote; dat verzoeker evenwel is gehuwd tijdens een periode van precair verblijf op het Belgisch grondgebied; dat het dreigend nadeel aldus onlosmakelijk is verbonden met verzoekers keuze om op zulk ogenblik te huwen zonder in het bezit te zijn van de nodige binnenkomstdocumenten;

Overwegende dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden bevel niet inhoudt dat verzoeker definitief van zijn echtgenote wordt gescheiden; dat uit het bestreden bevel enkel voortvloeit dat hij tijdelijk uit het land wordt

verwijderd met de mogelijkheid om er terug te keren nadat hij zich in het bezit heeft gesteld van de documenten die vereist zijn om tot de binnenkomst in het Rijk te worden toegelaten; dat het door verzoeker aangehaalde nadeel derhalve aan zijn eigen verzuim is te wijten;

2.3.4. Overwegende dat, wat de omstandigheid betreft, dat de belangenbehartiging van verzoeker zou worden bemoeilijkt, wordt overwogen dat de omstandigheid dat verzoeker van het grondgebied wordt verwijderd, hem niet belet, met betrekking tot zijn beroep tot schorsing en tot nietigverklaring, zijn verdediging te laten waarnemen door een Advocaat van zijn keuze, vermits op hem niet de wettelijke verplichting rust om persoonlijk te verschijnen;

2.3.5. Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoonst, zodat niet is voldaan aan de derde van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de ingediende vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op vier april tweeduizend,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.